

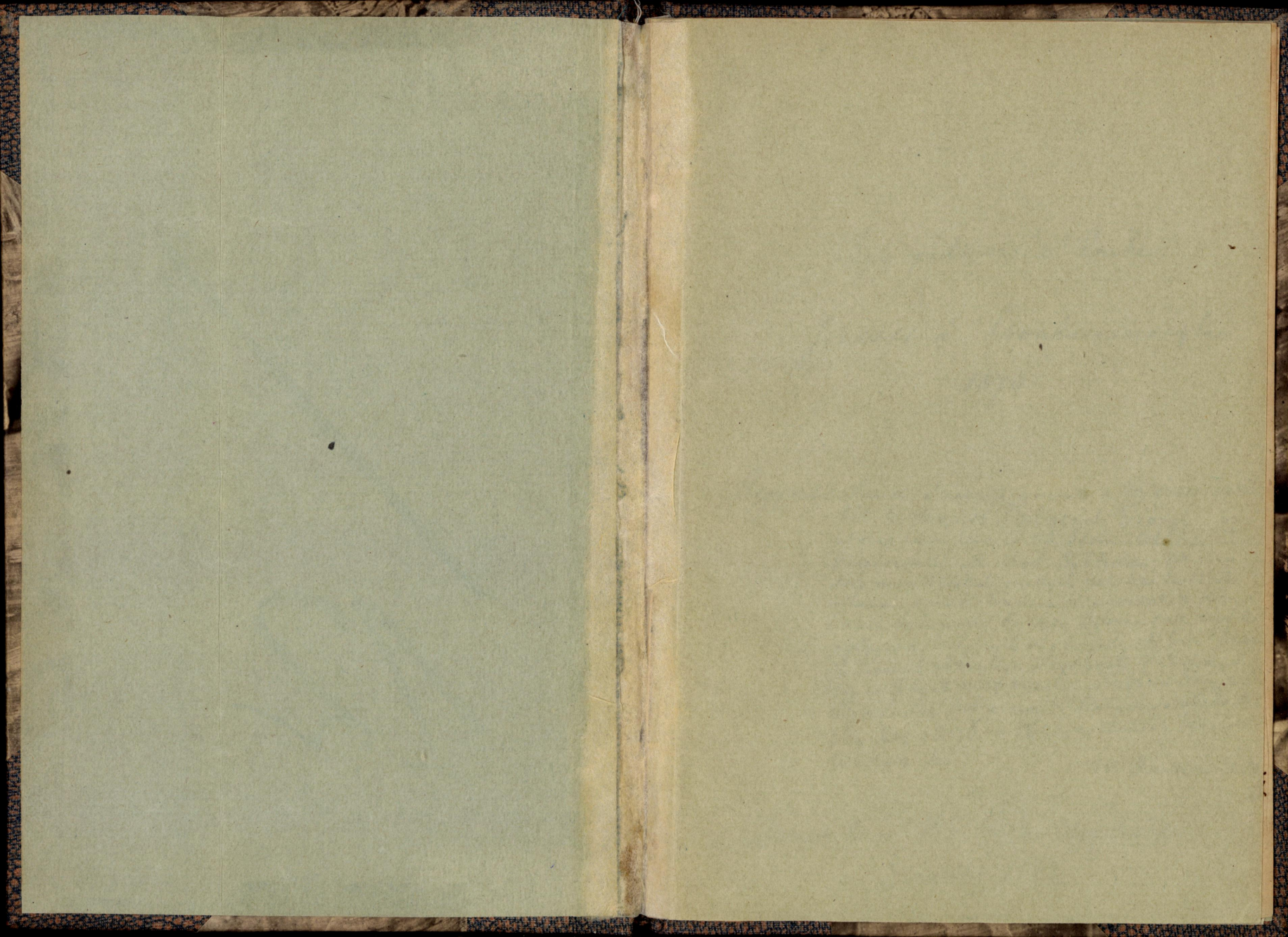
R. M. I. 49

194

Palatich
Csonkatoronyi
éneke

Debrecen

Egy jámbor vitéz' éneke.

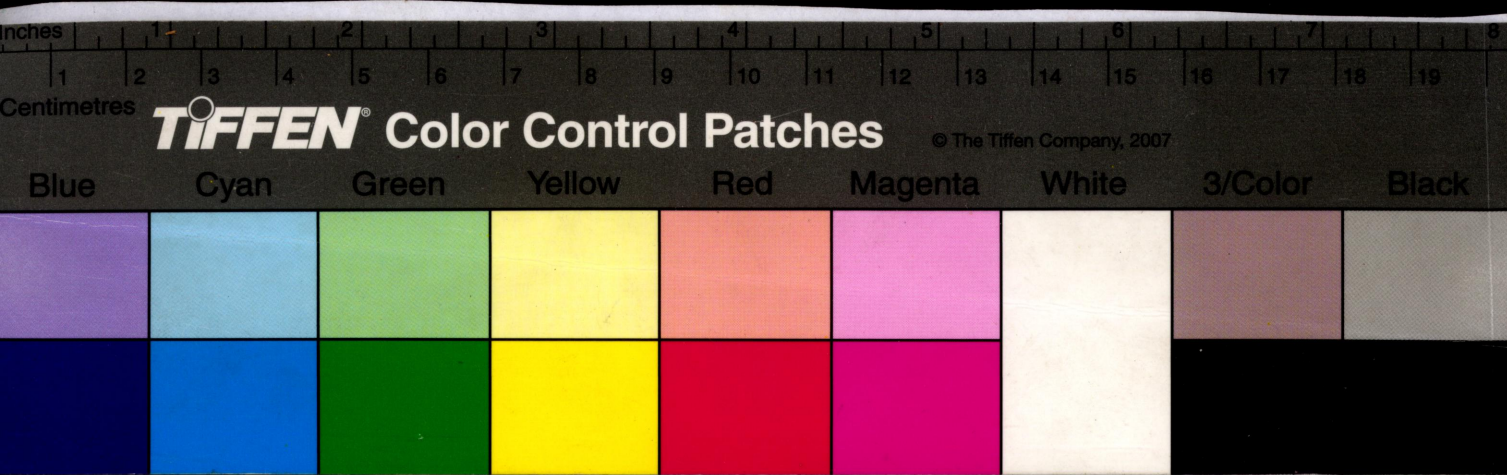
Íratott a Cronka-toronyban
1570.

Egy ut.: Ennek szersze, amint a fejeresi betű-
ből ki-tettük Palatich Györgi - az
utolsó lapon látsz, és 56. Dehannól kievül
Dissimulált M. i. h. a. S. T. A. r. u. s. De ezen
szó munkátskák mullyel tal kár leolból
állanak nem különösen ki nyomatott könyv
sancan Valamelly Enckel, Detsereitok, vagy kö-
nyörgésel könyvvel vég lapjai. A betű forma
ja arannyal elárulja a nyomtatás Műhelyét, a
vagy csipőzést még bizonyossabbain Egy t. i.:
dipside Pal Dehannól ki Nyomatott Mű-
helyből 1596. - 1620. esztendőé körött
adott ki.

W. Jan Kourich M.

Kalás I. 145 nek egy része
= Betűek 1592

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

IGEN SZEP ENEK ES KENYERGES, MELLYET

egy iambor Vitez ember szerzett rablagaban,
Kinck neuet meg talalod az vers
feyekben.

R. AM-benned meg az en remensegem,
Minem tilliesseget el fogiot hitem, Noha
most is ostorodat fenuedé, Vgyan te vagy
azert az en lstenem.

Panaßkoda som semmi nincz nekem,
En lstenem mert ellened vetkeztem, Azert
az mit felseged bocziatot ram, El kel tûr-
nóm mert tõled erdemlettem.

Az te io voltodat hozzam sok keppen, Meg mutatad ele-
temben ez földön, Azt nemt áled venni ioneuen, Kiert
vram mast meltam bûnketetem.

Lattam Vram hozzam nagy io voltodat, Noha most ram
boczettad ostorodat, Meg akarz tartani engem folgadat,
Azert így kezdem el imatfogomat.

Aldot legy Vrsten ki velem ezt tõd, Bennem az bûnt hogy
vgyan itt meg vered, Te magadat velem meg esmerteted, Az
en fegen lelkemet te meg mented.

Te elõtted en meg nitom sinemet, løy be Vram lasd meg
betegseget, Tapogasd meg mindenût sebeimet tõrõld le
orcزامrol kõni hullasimat.

Ime hozzád nagy biztomban kialtok, Fogadasod szerint
minden iot varok, Noha minden kinra nagy melto Vagyok,
alazatos fiuet neked mutatok.

Czak tegedet hilak en segitsegre, Mert te haraguttal se-
feiemre, Eleteket te attad bûntetesre, Terien Vram ha-
got kegielemre.

Hizem te vagy az kõniõrûle lsten, Kinck sine esk az lû-
nõf kõn, Ha te el haczen velem senki ninczen, Ki fogja ol
engem meg fahaditson.

Giskor fohazkodasi mert lelkennek, Nagy his ruet foly
indittia sinemnek, Közepil en erõs bûntetesednek, Helt agy
Vram vagy irrealmassagodnak

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

IGEN SZEP ENEK

ES KENYERGES, MELL YET

egy iambor Vitez ember szerzett rablagaban,
Kinek neuet meg talalod az vers
feyekben. 6.

RAM benned meg az en remensegem,
Minem tilliessege el fogiot hitem, Noha
most is ostorodat senuede, Vgyan te vagy
azert az en lstenem.

Panaßkoda som semmi nincz nekem,
En lstenem mert ellened vetkeztem, Azert
az mit felseged bocziatot ram, El kel tür-
nöm mert töled erdemlettem.

Az te io voltodat hozzam sok keppen, Meg mutatad ele-
gemben ez földön, Azt nemt áled venni ioncuen, Kiert
vram mast meltam bünketetem.

Lattam Vram hozzam nagy io voltodat, Noha most ram
bocziattad ostorodat, Meg akarz tartani engem folgadat,
Azert így kezdem el imatfogomat.

Aldot legy Vrsten ki velem ezt töd, Bennem az bünt hogy
vgyan itt meg vered, Te magadat velem meg esmerteted, Az
en lstenem lelkeket te meg mented.

Te elötted en meg nitom sinemet, löy be Vram lass meg
betegseget, Tapogasd meg mindenüt sebeimet tördöl le
orczamrol kőni hullasimat.

Ime hozdad nagy biztomban kialtok, Fogadasod szerint
minden iot varok. Noha minden kinra nagy melto Vagyok,
alazatos fiuet neked mutatok.

Czak tegedet hilak en segitsegre, Mert te haraguttal se-
feiemre, Eletemet te attad büntetesre, Terien Vram ha-
got kegielemre.

Hizem te vagy az kőniörüle lsten, Kinek five esk az lü-
nőkön, Ha te el hac en velem senki ninczen, Ki fogsz ol
engem meg fahaditson.

Giskor sehazkodasi mert lelkennek, Nagy his ruet foly
indittia sinemnek, Közepil en erős büntetesednek, Helt agy
Vram vagy iralmassagodnak

Örök Isten te meg űz az kit akarz, Az holtból ismet ele-
uent tamasthacz, Rabba tehez ismet meg űabadithacz,
Mind addig gőtrezmigh nem hozza haitaz.

Raitam igaz bozzadat meg ne alliad, Oltorodat űokarai-
tam ne tarciad, Tagaimat kimilue űutogassad, Mert haragod
ellen űiuem meg heruat.

Gondolt meg kerlek kegyelmessgedet, Meg tekinczed
nagy keűerueűegemet, Szabadicz ki fogűagból en űeimet,
Kiert diczirheűsem űent űeűgedet.

Igaz es űent igen irgalmas Isten, Ki haragodat az kegi-
leneken, Minden irgalmaűagod hiueidben, Szoktad meg mu-
tatnod á bűnőfőkön.

űiuem mert meg heruat nagy banatimban, Hogy nincz
reűem az napnak vilagaban, En tetemim vannak nagy űajda-
lonban, Nehez vaűnak alig fordulafaban.

Ŝiuemet laűad meg nagy banatimban, Mert nincz reűem
nekem mār ez vilagban, Nincz őrőmön keűerű kiuaimban,
Lelkem tartom minden napon mārkomban.

Ennekem kűűled nincz űegitűegem, Te vagy raitam kő-
niőrűle űttenem, Kiben regűű fogua volt remenűegem, Moűt
mutaűd meg hogy te vagy en űttenem.

Rolad kiert en el nem űeletkezem, Ha moűt kőniőrgesem-
nek izit erűem, Io tetedet űoha el nem űeleitem, Ŝent neuc-
det hala adaffal tizlelem.

Ŝemeimnek keűerűes kőniueiuel, Tagaimnak enni tőű-
deűuel, űent űiadert immar meg elegendiel, alnok űagimol meg
űemlekezzel.

Eletemnek hogy meg iobbitaűual, Teged diczirheűelek
vigy orcaual, Es halakat adhaűak mind azokkal, kik ertem
kőniőrgnek vigy orcaual.

Mindenkben Vram te vagy űegitűeg, En űiuemben min-
den nagy io remenűeg, Ŝomorű űiűőkben vigafag, Mi űőtűe
űiűűnkben nagy vilagoffag.

Teneked le haitottam en hatamat, Mind az földig meg
alaztam magamat, Ne menheűled Vram azzal magadat, Hogy
nem hallotad en kialtaűomat.

Touab immar beűedemet nem niutom, Kőniőrgesemnek
űommaiat meg mondom, Ŝent űiadert űegitűegedet vārom ki-
naimbol kiuanok űabadulnom.

Ezen kőniőrgők Vram űeűgednek, Ha eűene nem lenne
űent neuednek, adatnek kegyelem űegen űeiemnek, Had őrűl-
ne űiuem űabad eletnek

Mind az altal Vram ha így vegezted, En idueűegemnek
iobnak így lelted, Eletemet ha vgtan így vegezted, Mind vgy
legyen Vram az mint rendelted.

Cziak ne veddel űent Lelkedet en tūlem, Hitet remenűe-
get meg fogni bennem, Ne hagy en űttenem keűűegben eűnem,
Ŝőt hala adaffal adgiad tūrheűsem.

Halgas meg Vram ez kis kőniőrgesemben, Mert nem
eziak magamert kőniőrgők ebben, Azokert kit velem egie-
temben, Keűűűalni kiuanak io tetedben.

Azert őűue teuen ket keűeimet, Tordre eűnen le űuggezt-
uen űeimet, keűeidben aianlottam lelkeimet, Tudom hogy el
nem vėzted eletemet.

Ezer őtt űaz es hetuen eztendőben, Czonka toromnak e-
rős tőmiőceben, Az ki űerze igen bizek űttenben, Hogy nem
űartia űokaig bűntetesben.

F I N I S.

4. IGEN SZEP DICZERET,

Psalms 56. M. SZTA.

EG niomorult Igen Kereztien ember, Tár-
es Ienedgy hogy te Iches Ient ember, Ne kö-
uefd azt mit az hitetlen ember, Es mit miuelt az
gonoz hamis ember.

Igen hamar mert mind azok el veznek, Kik ez
földön hamissan czelekednek, Szena földnek modgia keppen
meg aznak, Mint az fanak leuelei el hulnak.

Czak te bizzal erőssen az Istenben, Es magadat tarciad
iamboreletben, Földön lakuan eli igaz keresetben, Giöniör-
gediel te csak az egy Istenben.

Hogy meg adgia kerelmeset Ienednek, Te vtadat aianliad
Istenednek, Benne bizzal tarciat gond viselődnek, Es ő Isten
forgatoia Ienednek.

Az Vrsten az te igazságotat. Ki ielenti mint az napnak
vilagát, Meg mutattia te artatlaniságotat, Mind az napnak
delben világosságotat.

Ezert bizuan Ienedgy vard az Vrstent, Ne Iagodial ha-
latot az hitetlent, Hogy io Ierenczeuel ő igen fel ment, Czia-
larkodot az Istentől mezze ment.

Lassusággal meg Iened az bűnöktől, Meg oltalmazd ma-
gad az gilkosságtul, Haragodban minden gonoz dolgoktul,
Bozzuságtul az gonoz tarsaságtul.

Igen hamar mert mind azok el veznek, Isten felők es örö-
köseleznék, Cziak az nagy bekelességen giöniöködnek, Az
Christussal ők együt vralkodnak.

Az hitetlen Iueben azt gondollia, Hogy az igaz embert
ő elronthassa, Azon raita fogait cikorgatua, De az Istent
neueti czufollia.

Rea ime mert el Iű az ő napia, Mely oraban nekie el kel
veznie, Hamisságot mert ő így czelekedet, Christus elöt kel
neki pironkodni.

Tudgiad hogy ezt az Ient David Propheta, Az ő köniue-
ben ő el be irta, Harmincz hatodik rezenen be foglaltas
Mert elteben ő ezeket Iol latta.

F I N I S.

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

4. IGEN SZEP DICZERET,
Psalms 56. M. SZTA.

ME G niomorult fegen Kereztien ember, Tűry
es fienuedgy hogy te lehes fent ember, Ne kö-
ucsd azt mit az hitetlen ember, Es mit miuelt az
gonoz hamis ember.

Igen hamar mert mind azok el veznek, Kik ez
földön hamissan czelekednek, Szena fűnek modgia keppen
meg aznak, Mint az fának leuelei el hulnak.

Czak te bizzal erőssen az Istenben, Es magadat tarczias
iambor életben, Földön lakuan eli igaz keresetben, Giőniör-
gediel te csak az egy Istenben.

Hogy meg adgia kerelmeket fienednek, Te vtadat aianliad
Istenednek, Benne bizzal tarczias gond viselődnek, Es ő lefen
forgatoia fienednek.

Az Vrsten az te igazságotat. Ki ielenti mint az napnak
vilagát, Meg mutattia te artatlan ságotat, Mind az napnak
delben világosságotat.

Ezert bizuan fienuegy vard az Vrstent, Ne ságodial ha-
latot az hitetlent, Hogy io berenczeuel ő igen fel ment, Czia-
larkodot az Istentől mezze ment.

Lassusággal meg bűnuel az bűnöktől, Meg oltalmazd ma-
gad az gilkosságtul, Haragodban minden gonoz dolgoktul,
Bozzuságtul az gonoz tarsaságtul.

Igen hamar mert mind azok el veznek, Isten felők es ő rő-
kösse leznek, Cziak az nagy bekeffegben giőniőkődnek, Az
Christussal ők egyűt vralkodnak.

Az hitetlen fieneben azt gondollia, Hogy az igaz embert
ő elronthassa, Azon raita fogait cikorgatua, De az Istent
neueti czufollia.

Rea ime mert el iű az ő napia, Mely oraban nekie el kel
veznie, Hamisságot mert ő így czelekedet, Christus előt kel
neki pironkodni.

Tudgiad hogy ezt az fent David Propheta, Az ő kőniue-
ben ő el be irta, Harmincz hatodik rezetben be foglalta,
Mert életben ő ezeket is latta.

